

Arrest

nr. 148 117 van 18 juni 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X
 5. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 16 juli 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 februari 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JEEMINGA, die loco advocaat L. LAMBERT verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 januari 2009 dienen de verzoekende partijen een asielaanvraag in.

1.2. Op 22 juni 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Tegen voormelde beslissing dienen de verzoekende partijen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.4. Bij arrest nr. 53 347 van 17 december 2010 bevestigt de Raad de beslissing vermeld in punt 1.2.

1.5. Op 26 mei 2009 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.6. Op 18 februari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.5. ontvankelijk wordt verklaard.

1.7. Op 23 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.5. ongegrond wordt verklaard.

1.8. Op 28 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

1.9. Op 22 mei 2013 dienen de verzoekende partijen opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.10. Op 4 juli 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag van 22 mei 2013 onontvankelijk wordt verklaard. Tegen voormelde beslissing dienen de verzoekende partijen een beroep in bij de Raad.

1.11. Op 4 juli 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod. Tegen voormelde beslissing dienen de verzoekende partijen een beroep in bij de Raad.

1.12. Op 4 februari 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

De mevrouw, die verklaart te heten:

(...)

+ minderjarige kinderen:

(...)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1:

☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

□ 2°

de vreemdeling die houder is van een door één der Lidstaten afgegeven visum lang verblijf die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 21, § 2bis, Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.

Motivatie:

Op 15 januari 2009 heeft u een asielaanvraag ingediend- Deze werd op 23 augustus 2010 door het CGVS afgesloten met een beslissing van weigering van verblijf en weigering van de vluchtelingenstatus. Op 20.03.2013 werd deze beslissing bevestigd door de RW. U diende tevens twee aanvragen in om machtiging tot verblijf. De aanvraag van 26 mei 2009 werd ongegrond verklaard. De aanvraag van 22 mei 2013 werd onontvankelijk verklaard. Op 16 juni 2014 werd bovendien een BGV betekend, met inreisverbod. Betrokkene heeft het verblijf van maximaal 90 dagen op 180 dagen heden ruimschoots overschreden.

Aangezien tot op heden geen stappen werden ondernomen om terugkeer voor te bereiden, worden volgende preventieve maatregelen opgelegd:

Preventieve maatregelen (3)

In uitvoering van artikel 74/14, § 2, van de wet van 15 december 1980, worden aan de betrokkene de volgende preventieve maatregelen opgelegd:

** zich aanmelden als de ambtenaar van Dienst Vreemdelingenzaken dit vraagt, namelijk op datum van 12/02/2015... en*

van ...26/02/2015 bij het onthaal van de het opvangcentrum van Fedasil te Arendonk (Adres: Grens 77, 2370

Arendonk)

REDEN VAN DE BESLISSING:

In het kader van van het Samenwerkingsprotocol tussen Fedasil en DVZ inzake het begeleidingstraject van families die worden opgevangen in toepassing van het Koninklijk Besluit van juni 2004, wordt uw begeleidingstraject opgestart op 28/01/2015.

In toepassing van dit protocol krijgt u nu dertig dagen tijd om uw terugkeer voor te bereiden. U kunt - zo u dit wenst – beroep doen op de ondersteuningsprogramma's voor vrijwillige terugkeer, waarvoor u terecht kunt bij de sociale dienst van het opvangcentrum waar u verblijft of bij het terugkeerloket van Fedasil, Antwerpsesteenweg 57,1000 Brussel (zie ook www.vrijwilliaeteruakeer.be— www.retoufotontaire.be — www.voluntarvreturn.be). Bij de gesprekken in het opvangcentrum van Fedasil u de nodige bewijsstukken voor te leggen of informatie te bezorgen waaruit blijkt dat u stappen ondernomen hebt of van plan bent te nemen om uw vrijwillige terugkeer voor te bereiden. Indien u niet naar deze afspraken komt of u geen geldige en gemotiveerde reden aangeeft waarom u niet aanwezig kunt zijn, dan zal dit een inbreuk betekenen op de preventieve maatregelen die aan u werden opgelegd, zal de geldigheidsduur van uw bevel om het grondgebied te verlaten ingekort worden en zal u het voorwerp uitmaken van een nieuwe gedwongen verwijderingsmaatregel met vasthouding in een woonunit. Het is m.a.w. in uw eigen belang mee te werken volgens de modaliteiten, die u vanaf het begin van het begeleidingstraject in het kader van het Samenwerkingsprotocol werden uitgelegd."

1.13. Op 19 maart 2015 dienen de verzoekende partijen een tweede asielaanvraag in.

1.14. Op 30 april 2015 wordt van de verzoekende partijen de vluchtelingenstatus erkend.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partijen te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Uit de door de verwerende partij overgemaakte informatie blijkt dat de verzoekende partijen erkend zijn als vluchteling op 30 april 2015. Deze informatie wordt door de raadsvrouw van de verzoekende partij bevestigd.

3.2. De Raad stelt ambtshalve het gebrek aan belang bij voorliggend beroep vast.

3.3. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat de verzoekende partijen een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partijen bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

3.4. Aangezien de verzoekende partijen overeenkomstig artikel 49, § 1, 3° van de vreemdelingenwet als vluchteling worden beschouwd en tot een verblijf in het Rijk zijn toegelaten, kan het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten niet meer worden uitgevoerd. De eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan de verzoekende partijen geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

Hierop gewezen ter terechtzitting, verklaart de raadsvrouw van de verzoekende partijen zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

3.5. Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend vijftien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER